

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 303/2016
05.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С., због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката З.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 496/13 од 14.07.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1365/2015 од 17.12.2015. године, у седници већа одржаној 05.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 496/13 од 14.07.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1365/2015 од 17.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 496/13 од 14.07.2015. године, ставом I, окривљени Д.С. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам година у коју му је урачунато време проведено у притвору од 25.04.2013. до 14.07.2015. године.

Оштећени Р.М. и А.Е. упућени су на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Истом пресудом, ставом II, на основу члана 423. став 1. тачка 2. ЗКП, окривљени Д.С. ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, у ставу III пресуде обавезан је окривљени на плаћање трошкова кривичног поступка о којима ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1365/2015 од 17.12.2015. године одбијене су, као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и

браниоца окривљеног Д.С. и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К 496/13 од 14.07.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног Д.С., адвокат З.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 2) и тачка 1) ЗКП у вези са чланом 114. тачка 11. у вези члана 30. КЗ, све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан, те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од одговорности, те да одложи извршење правноснажне пресуде до окончања поступка по поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног Д.С. се нумерички указује на повреду закона која представља законом прописани разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, одредбу члана 439. тачка 2) и тачка 1) ЗКП. Међутим, исте повреде закона се образлажу наводима: да умишљај окривљеног Д.С. није образложен убедљиво: да суд изводи закључак да је окривљени склон насилничком понашању анализом „наводног ранијег понашања“; да суд не даје објашњење како је утврдио да су предметне чауре испале у догађају који је предмет одлучивања а не неконм другом приликом; да суд не прави разлику везано за температуру чауре приликом и након њеног испаливања, да трагови ДНК профила на дуксерици ништа не доказују ... Овим наводима у захтеву се оспорава оцена изведених доказа, односно правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, одредба члана 440. ЗКП, што није законом, односно одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП прописано као дозвољени разлог за подношење захтева, те је поднети захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.